

Doma, 2008, akryl, plátno, 47 x 55 cm

Doma, 2008, akryl, plátno, 47 x 55 cm

Jaromír Novotný

30. 11 1974 narozen v Českém Brodě

1989 – 1993 Střední odborné učiliště polygrafické v Praze

1993 – 1999 Akademie výtvarných umění v Praze,
kresba, profesorka Jitka Svobodová,
konceptuální tendence, profesor Miloš Šejn

1996 Academia de Bellas Artes, Cuenca, Španělsko

samostatně vystavuje od roku 2001, skupinově od roku 1996

adresa: Břežany II, č.10, pošta 282 01 Český Brod
mobil: 728 379 540
e-mail: miki_n@volny.cz

J A R O M Í R N O V O T N Ý

P O Z O R O V A T E L N A

(m a l b a)

3. 12. 2008 – 4. 1. 2009

**GALERIE JIŘÍHO JÍLKA, SADY 1. MÁJE, ŠUMPERK
ZAHÁJENÍ VE STŘEDU 3. PROSINCE V 18.00 HODIN
OTEVŘENO DENNĚ DO 18.00 HODIN NA ZAZVONĚNÍ
V RECEPCI PENZIONU G**

S PODPOROU GRANTU MINISTERSTVA KULTURY

Zatmění I, 2008, akryl, plátno, 120 x 100 cm

Zatmění II, 2008, akryl, plátno, 120 x 100 cm

Cestou od malby domu k domu v malbě

Jaromír Novotný se snad už od dob studia u Jitky Svobodové v nejrůznějších zorných úhlech zabýval domovem. Přesněji domem v plném významu a v obousměrných proměnách, v celém rozpětí od vymezení po jeho vymizení. Znovu a znovu se navrácí k tomu, co z něho reálně trvá, i k tomu, co zánikem na původním místě jako stopa či jizva v paměti vrytá, v mysli zůstává. Dům stal se mu tak podobenstvím světa v úplnosti...

Zdá se mi ale, že narozdíl od výchozího období konceptuálnějšího zacházení s obrazem v neosobním duchu a snad i bezděčně pod vlivem druhého profesora, Miloše Šejna, přiklání se Jaromír postupně ke stále většímu důrazu na samu hmotovou kvalitu čisté malby. Otázka „jak“ tu s lety nabyla na významu a je teď už mnohem důležitější než to, „co“ je na plátně namalováno. Letošním souborem převážně temných obrazů v zemitých hnědo-černo-šedobílých barvách obrací se zřetelně k malbě v hutném zpředměnění jako k nalezenému cíli svého příštího směřování. Její hmota sobě ponechaná stává se tak sama dostatečnou výpovědí a poslední slovo v ní má oko. Teď už přímo „nevyprávěné téma domu“ je tu zpřítomněno osvobozeným malířským rukopisem, kterým je dům ve svých částech, podobách a stavech průběžně mapován. Je to cesta vnitřní proměny; pozvolného odklonu od odtazitéjšího způsobu práce do plného ponoření se, obrazně řečeno: do „utnutí mysli i tělem v živlu malby“. Stav mysli, dosažený teprve ve splnutí a ztotožnění se s ní, a bez kterého i sebelepší úmysl zůstává ve výsledku nepřesvědčivý.

Jistě má současná malba Jaromíra Novotného řadu dalších rozměrů a motivací, které sotva v krátkosti slovem postihnu, ale pevně věřím, že onen výrazný posun blíže k jádru ryzího procesu je tu pro malbu i pro malíře zásadní a i do budoucna slibný.

Miroslav Koval, říjen 2008

Doma, 2008, akryl, plátno, 47 x 55 cm

Představuji si obrazy jako různé stavy a procesy, které se dějí samy od sebe bez mého přičinění v „Uzavřené oblasti“... Já je jen pozoruji – odtud „Pozorovatelná“ v názvu výstavy.

Platí to pro to, co zobrazují, ať prostorové struktury, které se skládají, nebo naopak pro nehybné „objekty“, okna, otvory a stěny, ale v některých obrazech (série Doma, Velké torzo..) i pro malbu samu, která je více osamostatněná, dělá si trochu co chce; snažím se ji méně kontrolovat.

Zmíněné děje nevidím nijak konkrétně, ale určitě mám pocit, že probíhají obousměrně. Nevýznamné torzo stavby tedy může být jádrem, ze kterého opět vznikne dům,... realita,... svět... (Jádru VII).

Jaromír Novotný (poznámky k šumperské výstavě)

Náhradní zdroj, 2008, akryl, plátno, 120 x 100 cm

Domek, 2008, akryl, plátno, 45 x 40 cm